

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

K.DH.SH.II.nr.81/24

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS -Dhoma e Shkallës së Dytë, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Franciska Zhitija Ymeri, kryetare kolegjit, Saranda Bogaj Sheremeti dhe Faton Bajrami, anëtar të kolegjit, në konfliktin administrativ sipas padisë së paditësit “Byl & Byl” Sh.p.k ,e seli në Prishtinë, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson Bajram Morina, avokat nga Gjakova, kundër të paditurës Komisioni i Pavarur për Miniera dhe Minerale (KPM) me seli në Prishtinë, me bazë juridike, anulim vendimi, duke vendosur lidhur me ankesën e paditësit, ushtruar kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komerciale të Kosovës- Dhomat e Shkallës së Parë-Departamenti për Çështje Administrative, KA.nr.119/22 të datës 27.09.2023, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 19.04.2024, merr këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet si e pa bazuar ankesa e paditësit “Byl & Byl” Sh.p.k ,e seli në Prishtinë e datës 21.09.2023, e datës 18.12.2023 ndërsa Aktgjykimi i Gjykatës Komerciale të Kosovës- Dhomat e Shkallës së Parë-Departamenti për Çështje Administrative, KA.nr.119/22 të datës 27.09.2023, **Vërtetohet**.

A r s y e t i m i

Me Aktgjykimin e ankimuar është refuzuar si e pa bazuar kërkesëpadia e paditësit, “Byl & Byl” Sh.p.k, me të cilën ka kërkuar anulimin e vendimit me numër 484 të datës 26.02.2019 të nxjerr nga i padituri Komisioni i Pavarur për Miniera dhe Minerale dhe të detyrohet i padituri që paditësit t’ia

lëshoj licencën për hulumtim të lëndës minerare, metalore në fushën hulumtuese në lokacionin Orllan-Drazhnja, Komuna e Podujevës, sipas kërkesës nr.2481 të datës 13.06.2018 dhe t'ia kompensoj dëmin e shkaktuar në vlerë të përgjithshme prej 465,600.00€. Ndërsa, secila palë i bart shpenzimet e veta procedurale.

Kundër këtij aktgjykimi në afat ligjor ankesë ka ushtruar paditësi, përmes përfaqësuesit të autorizuar, me të cilën në tërësi e kundërshton aktgjykimin e ankimuar për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, shkeljes esenciale të dispozitave ligjore dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale në dëm të paditësit. Me propozim që të aprovohet aprovohet si e bazuar në tërësi ankesa e paditësit “Byl & Byl” Sh.p.k me seli në Prishtinë rruga “Tahir Zajmi” nr. 38, kurse aktgjykimi i Gjykatës Komerciale në Prishtinë-Dhoma e Shkallës së Parë Departamenti për Çështje Administrative KA.nr.119/22 i datës 27.09.2023 të Prishtet dhe ndryshohet në dobi të paditësit ashtu që të aprovohet si e bazuar në tërësi padia dhe kërkesëpadia e paditësit “Byl & Byl” Sh.p.k me seli në Prishtinë kurse aktvendimi i të paditurit-Komisionit të Pavarur për Miniera dhe Minerale me seli në Prishtinë nr.484 i datës 26.02.2019, prishet dhe ndryshohet në dobi të paditësit, ashtu që të aprovohet në tërësi padia dhe kërkesëpadia e paditësit nr.430 e datës 13.06.2018 për licencim për hulumtim të lëndës minerale metalore në fushën hulumtuese-Hapësirën e cila gjendet shtrihet në lokacionin: Orllan Drazhnja, Komuna e Podujevë, dhe të detyrohet Komisioni i Pavarur për Miniera dhe Minerale me seli në Prishtinë që paditësit “Byl & Byl” ShPK me seli në Prishtinë, të ia lëshoj licencën për hulumtimin e lëndës minerare metalore në fushën hulumtuese-hapësirën e cila gjendet shtrihet në lokacionin Ivaja, Komuna e Kaçanikut dhe që paditësit në emër të kamatës ligjore vjetore nga dita e parashtrimit të padisë e gjerë në pagesën përfundimtare dhe këtë në emër të fitimit të humbur shumë prej 409,000.00€, kurse në emër të kompensimit të shpenzimeve për investime shumë prej 56,600.00€ në tërësi sipas specifikacionit të shpenzimeve të datës 27.02.2019 krejt këtë brenda afatit prej 15 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit, nën kërcënim për përmbarimit me detyrim.

Përgjigje në ankesë nuk është paraqitur.

Gjykata Komerciale e Kosovës-Dhoma e Shkallës së Dytë, vlerësoi ligjshmërinë e aktgjykimit të kontestuar në drejtim të thënieve në ankesë, përgjigjes në ankesë dhe pas shqyrtimit edhe të shkresave të lëndës secilën veç e veç dhe lidhshmërinë e tyre, në kuptim të nenit 44, par. 1 dhe 49 të Ligjit për Konfliktet Administrative (LKA), dhe neni 194 të Ligjit për procedurën kontestimore (LPK), i zbatueshëm sipas nenit 63 të LKA, gjen se:

Ankesa është e pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se e paditura me aktvendimin nr.484 të datës 26.02.2019 ka refuzuar në pikën 1. Ka refuzuar kërkesën me numër 2481 të ndërmarrjes Byl Byl Sh.p.k për licencë të Hulumtimit të lëndës minerare metalore, sipërfaqja/hapësira e kërkesës për licencë është në Orllan dhe gjendet në Komunat Prishtinë dhe Podujevë. Në pikën 2. Shfuqizohet aktvendimi nr. protokollit 2261 me të cilin është aprovuar kërkesa 2481 për licencë të hulumtimit në emër të ndërmarrjes Byl Byl Sh.p.k. Në pikën 3. Në bazë të vendimit të Bordit-Vendimi për ndalim të ri aplikimit nr. 33/2017 ndërmarrjes Byl Byl Sh.p.k i ndalohet ri aplikimi për një vit nga data e këtij aktvendimi.

Kundër këtij aktvendimi paditësi, ka hapur konflikt administrativ me padi në gjykatë. Dhoma e Shkallës së Parë, Departamenti për Çështje Administrative, pas mbajtjes së seancës së shqyrtimit publik dhe administrimit të provave relevante, si në procesverbalin e seancës për shqyrtim kryesor, në praninë e të autorizuarve të palëve ndërgjyqëse, me aktgjykimin e ankimuar me ankesë e refuzon kërkesëpadinë e paditësit si të pa bazuar. Në arsyetim ndër të tjera ka theksuar se gjykata vlerëson se nga provat e administruara ka rezultuar se i padituri ka vepruar drejtë kur ka refuzuar kërkesën e paditësit për licencim për hulumtimin e lëndës minerale metalore në fushën hulumtuuese e cila shtrihet në lokacionin Orllan, Komuna Prishtinë dhe Podujevë, pasi që paditësi nuk ka plotësuar kërkesat ligjore të përcaktuara në Ligjin nr.03/L-163 për Minierat dhe Mineralet (tutje LMM) si dhe nuk ka plotësuar dokumentacionin edhe pas zgjatjes së afatit përkatësisht nuk ka plotësuar kriteret e përcaktuar në nenin 6 par. 1 nën par 1.4 pika 1.4.1 dhe 1.4.4 të LMM-së. Gjykata vlerëson se paditësi nuk ka vepruar përkundër se me aktvendimin nr. 2261 të datës 13.07.2018 paditësit i është aprovuar kërkesa për licencë hulumtimi nën kushtin e përmbushjes së obligimeve financiare dhe pastaj me datë 12.12.2018 përmes parashtrësës ishte njoftuar nga i padituri se nuk i kishte plotësuar kushtet

duke i dhënë afat shtesë prej 15 ditësh për të sjellë dëshminë mbi burimet financiare dhe të kryej obligimet financiare, mirëpo gjykata gjeti se paditësi ka dështuar të plotësoj kushtet ligjore për licencim sipas dispozitave ligjore për çfarë gjykata e vlerësoj si të drejtë vendimin e të paditurit për anulimin e vendimit nr. 2261 të datës 13.07.2018. Andaj gjykata vlerëson se paditësi përkundër se ka qenë i njoftuar dhe i është dhënë afat shtesë për plotësimin e kushteve për licencim nuk ka përmbushur me kohë të gjitha obligimet financiare, respektivisht nuk ka kryer pagesën e taksës vjetore administrative ndaj të paditurit në vlerë prej 7,000.00€ për faturat: nr.29824 të datës 15.10.2018; nr.29773 të datës 09.10.2018; nr.24743 të datës 14.04.2017; nr.24744 të datës 14.04.2017; nr.24745 të datës 14.04.2017, duke qenë se paditësi me rastin e aplikimit nuk ka dorëzuar dokumentacionin me të cilin vërteton se plotëson të gjitha kriteret respektivisht kriterin e përmbushjes së të gjitha obligimeve të mëparshme, gjykata konstaton se i padituri me të drejtë ka refuzuar kërkesën e paditësit për licencim për hulumtimin e minerareve dhe ka shfuqizuar aktvendimin nr.2261 të datës 13.07.2018 me të cilin është aprovuar kërkesa nr. 2481 për Licencë të Hulumtimit. Lidhur me vendimin për refuzimin e propozimit të përfaqësuesit të paditësi për nxjerrjen e provës me ekspertizë nga lëmia e gjeodezisë për konstatim të shkallës së shfrytëzimit të fushës minerare, gjykata të njëjtin e ka refuzuar pasi që ka vlerësuar se nuk do të kontribuonin në zgjedhjen meritorë të çështjes, përkatësisht të konstatimit të faktit nëse paditësi ka plotësuar kriteret për pajisje me licencë për hulumtimin e lëndës minerare metalore në fushën hulumtuese Orllan, andaj të njëjtin e refuzoi konform nenit 7 të LKA-së dhe nenit 406 par.2 të LPK-së.

Qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë, si të rregullt dhe të bazuar në ligj në tërësi e pranon edhe Dhoma e Shkallës së Dytë, për arsye se aktgjykimi i ankimuar nuk është përfshirë me shkelje qenësore të dispozitave të Ligjit për Konfliktet Administrative, të cilat shkelje gjykata e shkallës së dytë i heton sipas detyrës zyrtare në bazë të nenit 194 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, të aplikueshëm sipas nenit 63 të Ligjit për Konfliktet Administrative. Dhoma e Shkallës së Parë duke vlerësuar ligjshmërinë e aktvendimit të kontestuar në kuptim të nenit 44 të Ligjit për Konfliktet Administrative, në drejtim të thënieve në padi, provave të administruara në seancë gjyqësore, si dhe pas shqyrtimit të shkresave të tjera të lëndës me të drejtë iu ka referuar Ligji Nr. 03/L-163, për Minierat dhe Minerale të përkatësisht nenit 84 i cili përcakton se: “Çdo vendim apo veprim i KPMM-së Ministrisë ose cilido autoritet tjetër publik i cili është marrë në

bazë të autorizimit të këtij ligji i nënshtrohet edhe shqyrtimi administrativ dhe atij gjyqësor si dhe ankesës, në përputhje me kushtet dhe Procedurat e paraparë në Ligjin për Procedurën Administrative” dhe në kuptim të nenit 9 të Ligjit për Konfliktet Administrative i cili përcakton se “ gjykata në konflikt administrativ vendos për ligjshmërinë e akteve përfundimtare administrative me të cilat organet e administratës në ushtrimin e autorizimeve publike, vendosin për të drejtat, detyrimet dhe interesat juridike të personave fizik dhe juridik në çështjet administrative”. Andaj, Dhoma e Shkallës së Parë drejtë ka konstatuar se pretendimet e paditësit janë të pa bazuara sepse të njëjtat janë në kundërshtim me gjendjen faktike të vërtetuar nga i padituri në procedurë administrative dhe në kundërshtim me provat e administruara në këtë çështje, pasi që paditësi nuk i është përmbajtur kushteve ligjore të përcaktuara në Ligjin nr. 03/L-163 për Minierat dhe Mineralet si dhe nuk ka dëshmuar me burime të mjaftueshme financiare për ekzekutimin dhe ushtrimin e aktiviteteve sipas licencës. Andaj, kolegji vlerëson se në këtë rast e paditura i ka dhënë afatë shtesë për plotësimin e kushteve për licencim, mirëpo paditësi nuk ka përmbushur me kohë të gjitha obligimet financiare.

Në raport me pretendimet e paditësit se aktgjykimit të ankimuar i mungojnë arsyet-argumentet ligjore dhe faktike për refuzimin e kërkesëpadisë së paditësit dhe se dispozitivi i aktgjykimit të ankimuar me ankesë është në kundërshtim me arsyetimin, kontradiktor me vet veten se ka kundërthënie në mes të fakteve të palëve në procedurë se nuk janë dhënë arsyet për faktet vendimtare, por se ato janë dhënë të paqarta me çka vërtetohet se Dhoma e Shkallës së Parë nuk ka zbatuar drejtë dispozitat ligjore në fuqi, me çka mos zbatimi i dispozitave ligjore në fuqi ka pasur ndikim në nxjerrjen e aktgjykimit të ankimuar me këtë ankesë në dëm të debitorëve. Dhoma e Shkallës së Dytë konstaton se Dhoma e Shkallës së Parë me të drejtë ka konstatuar se paditësi nuk ka plotësuar kushtet ligjore të përcaktuara në ligjin nr. 03/L-163 për Minierat dhe Mineralet si dhe nuk ka plotësuar dokumentacionin edhe pas zgjatjes së afatit, përkatësisht nuk ka plotësuar kriteret e përcaktuar në nenin 6 par 1 nën par 1.4 pika 1.4.1 dhe 1.4.4 të LMM-së, i cili përcakton kërkesat dhe kriteret e dhënies së licencës për hulumtim. Po ashtu Udhëzimi Administrativ nr.03/2016 për Taksa administrative neni 7 par.1 dhe 2 përcakton se: taksa/pagesa vjetore për realizimin e veprimtarisë së licencuar është taksë vjetore që duhet ta paguaj çdo bartës i licencës/lejes pas marrjes së saj. 2. Pagesa e kësaj takse bëhet nga i licencuari në dy forma 2.1 në fillin të çdo viti kalendarik apo 2.2 përmes ratave mujore për të cilat është arritur marrëveshja me KPMM-në,

marrëveshja duhet të jetë me shkrim dhe bëhet me kërkesa të licencuarit, ku në pikën 5 është përcaktuar obligimi për mirëmbajtje vjetore për një licencë hulumtuese në shumë prej 1,400€.

Sa i përket pretendimeve ankimore se gjykata ka vendosur në kundërshtim me dispozitat e nenit 182 paragrafi 1 dhe neni 182 paragrafi 2 pika n) të LPK-së si dhe ka aplikuar gabimisht të drejtën materiale në dëm të paditësit të definuar sipas dispozitave të nenit 184 të LPK-së të aplikueshme në Procedurën përmbartimore në bazë të dispozitave të nenit 17 të LPP-së. Këto pretendime ankimore kolegji i refuzon si të pa bazuara pasi që kolegji vlerëson se Dhoma e Shkallës së Parë në çështjen konkrete juridike në mënyrë të plotë dhe të drejtë ka vërtetuar gjendjen faktike, e cila nuk vihet në dyshim me pretendimet ankimore. Dhoma e Shkallës së parë ka theksuar se në procedurë të konfliktit administrativ trajtohet ligjshmëria e aktit administrativ. Andaj, për shkak të zbatimit të rregullt të procedurës dhe vërtetimit të tërësishëm dhe të rregullt të gjendjes faktike, drejtë është zbatuar edhe e drejta materiale, dhe Dhoma e Shkallës së Parë për vlerësimin e vet ka dhënë arsye të mjaftuara dhe bindëse faktike dhe juridike mbi faktet relevante për të vendosur në këtë çështje juridike, të cilën në tërësi e aprovon edhe Dhoma e Shkallës së Dytë.

Kolegji kësaj gjykate vlerësoi edhe pretendime tjera ankimore lidhur me atë se paditësi i ka përmbushur të gjitha detyrimet ligjore ndaj të paditurit, për pagesa të mirëmbajtjes vjetore të të gjitha licencave të lëshuara nga i padituri para ditës së nxjerrjes së aktvendimit të ankimuar me padi por një pretendim të tillë kolegji i kësaj gjykate i refuzoi si të pa bazuar për shkak se meqë paditësi nuk ka përmbushë obligimet financiare dhe pas dhënies së afatit shtesë nga e paditura, që parashihen me ligj dhe me Udhëzimin administrativ 03/2016 për Taksat Administrative, andaj nuk mund ti merr për bazë tani pretendimet ankimore se pagesat e realizuara me vonës, mund të ndryshojn tani aktvendimin kontestues të paditurit. Kështu kolegji vlerësoi të gjitha pretendimet ankimore, mirëpo të njëjtat ishin të pa bazuara dhe nuk kishin ndonjë ndikimi në vendosje ndryshe, andaj dhe vendosi që aktgjykimin e ankimuar ta vërtetoi si të drejtë dhe të ligjshëm.

Nga tërë kjo që u cekë më lartë dhe mbi këtë gjendje faktike kjo gjykatë konsideron se gjendja faktike është vërtetuar drejtë dhe në mënyrë të plotë, se nuk është cenuar ligji në dëm të paditësit, ngase paditësi me asnjë fakt të vetëm nuk e ka bërë të besueshëm se ankesa e tij është e bazuar. Duke marrë

parasysh se Dhoma e Shkallës së Parë, në mënyrë të drejtë ka zbatuar dispozitat procedurale dhe materiale me rastin e refuzimit të padisë së paditësit, e pasi që me pretendimet tjera ankimore të përsëritura të njëpasnjëshme, një aktgjykim i tillë nuk mundë të vihet në pyetje, ankesa e paditësit u refuzua si e pabazuar, ndërsa aktgjykimi i ankimuar u vërtetua si i drejtë dhe i ligjshëm.

Mbi këtë bazë e në mbështetje të nenit 49 të LKA-së, lidhur me nenin 200 të LPK-së, të aplikueshëm sipas nenit 63 të LKA-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS-Dhoma e Shkallës së Dytë

K.DH.SH.II.nr.81/24, me datë 19.04.2024

Kryetare e kolegjit,
Franciska Zhitija Ymeri